

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM
Broj: 41 0 K 100560 24 K
Visoko, 30.06.2025.godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Općinski sud u Visokom, sudija Miroslav Savić, uz učešće zapisničara Azre Karasalihović, u krivičnom predmetu protiv optužene A.Č., zbog krivičnog djela „Zloupotreba položaja ili ovlaštenja“ iz člana 383. stav 1. u vezi s članom 55. KZ FBiH, rješavajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva ZDK broj T04 0 KTK 0054052 23 od 07.10.2024. godine, koja je potvrđena 15.10.2024. godine, nakon glavnog, javnog, pretresa održanog dana 17.06.2025. godine, kojem su prisustvovali kantonalni tužilac Branislav Tomaš, optužena i njen branilac Aida Karavelić, advokat iz V. , donio, a dana 30.06.2025. godine, javnio objavio sljedeću:

PRESUDU

A.Č., kći A. i majke F. r. Dž., rođena ... godine u V., nastanjena u V., D.R. ..., sa završenom VSS, po zanimanju diplomirani pravnik, zaposlena u ..., po narodnosti ..., državljanka BiH, JMBG: ..., neosuđivana

na osnovu člana 299. stav 1. tačka c) ZKP FBiH,

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

da je:

U toku 2022. godine u V., u svojstvu odgovorne osobe u Federaciji i to kao direktorica Autoškole „Una“ d.o.o. Visoko u kojem svojstvu je ovlaštena Odlukom o imenovanju direktora Društva i lica ovlaštenog za zastupanje od 14.11.2007. godine i Statutom Društva za usluge, unutrašnju i spoljnu trgovinu „AUTO ŠKOLA UNA“ d.o.o. Visoko broj: 1-1/2010 od 01.01.2011. godine i to članom 17. u kojem se između ostalog navodi da direktor zastupa i predstavlja Društvo, organizuje i rukovodi poslovanjem, samostalno donosi odluke osim onih koje su u nadležnosti Skupštine i odgovoran je za zakonitost u poslovanju Društva, s namjerom da drugome pribavi korist prekoračila granice svoje službene ovlasti na način da je suprotno odredbama člana 178. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini (\"Sl. glasnik BiH\", br. 6/2006, 75/2006 - ispr, 44/2007, 84/2009, 48/2010, 48/2010 - dr. zakon, 18/2013, 8/2017, 89/2017, 9/2018, 46/2023 i 88/2023) i suprotno odredbama člana 20. stav 1. tačka f) Pravilnika o osposobljavanju za vozača motornih vozila (\"Sl. glasnik BiH“, br. 46/12, 12/18, 74/18 i 16/21) koje odredbe propisuju uslove koje treba ispunjavati osoba i autoškola kako bi mogli osposobljavati kandidate iz poznavanja propisa o bezbjednosti saobraćaja na cestama a to je da autoškola ima zaposlenog jednog radnika sa stečenim zvanjem diplomirani saobraćajni inženjer cestovnog saobraćaja koji posjeduje licencu predavača teoretske nastave, angažovala Autoškolu „Centar za edukaciju vozača i instruktora vožnje“ d.o.o. Sarajevo da u svojim prostorijama vrši osposobljavanje njezinih kandidata iz poznavanja propisa o bezbjednosti saobraćaja na cestama, pa umjesto da svoje kandidate za vozače motornih vozila uputi u Autoškolu „Centar za edukaciju

vozača i instruktora vožnje“ d.o.o. Sarajevo, kandidate A.Z., M.K., A.S., A.B., S.F. , B.F. i Z.H. je edukovala u svom stanu, koji se nalazi na adresi D.R. , iako nije bila osposobljena za to, nakon čega im je znajući da isti nisu osposobljeni kako je propisano, a što je i htjela, prema prethodnom dogovoru od Autoškole „Centar za edukaciju vozača i instruktora vožnje“ d.o.o. Sarajevo, pribavila krivotvorene potvrde o završenom osposobljavanju, koje je upotrijebila kao prave i predala kao dokaz prilikom prijave polaganja ispita iz poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima u Ministarstvu za obrazovanje, nauku, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona, iako je znala i bila svjesna da ne posjeduje stručnu spremu diplomiranog inženjera drumskog saobraćaja i licencu predavača teoretske nastave za osposobljavanje kandidata iz poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima, da za navedeno osposobljavanje Autoškola „Una“ d.o.o. Visoko nema odobrenje nadležnog Ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona jer u stalnom radnom odnosu nema nijednog predavača teoretske nastave na koji način je navedenim kandidatima pribavila pravo na polaganje ispita iz poznavanja propisa na putevima, što je i htjela, na što kandidati nisu imali pravo, jer ih za to nije osposobila ni Autoškola „Centar za edukaciju vozača i instruktora vožnje“ d.o.o. Sarajevo, pa je tako:

- Kandidatkinji A.Z. omogućeno polaganje ispita iz propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima na osnovu krivotvorene Potvrde o uspješno završenom osposobljavanju iz propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima broj: ... od 29.12.2022. godine,
- Kandidatkinji M.K. omogućeno polaganje ispita iz propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima na osnovu krivotvorene Potvrde o uspješno završenom osposobljavanju iz propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima broj: ... od 08.10.2022. godine,
- Kandidatkinji A.S. omogućeno polaganje ispita iz propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima na osnovu krivotvorene Potvrde o uspješno završenom osposobljavanju iz propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima broj: ... od 01.09.2022. godine,
- Kandidatkinji A.B. omogućeno polaganje ispita iz propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima na osnovu krivotvorene Potvrde o uspješno završenom osposobljavanju iz propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima broj: ... od 23.08.2022. godine,
- Kandidatkinji S.F. omogućeno polaganje ispita iz propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima na osnovu krivotvorene Potvrde o uspješno završenom osposobljavanju iz propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima broj: ... od 08.10.2022. godine,
- Kandidatkinji B.F. omogućeno polaganje ispita iz propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima na osnovu krivotvorene Potvrde o uspješno završenom osposobljavanju iz propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima broj: ... od 08.10.2022. godine,
- Kandidatu Z.H. omogućeno polaganje ispita iz propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima na osnovu krivotvorene Potvrde o uspješno završenom osposobljavanju iz propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima broj: ... od 01.09.2022. godine.

čime bi počinila krivično djelo „Zloupotreba položaja ili ovlaštenja“ iz člana 383. stav 1. u vezi s članom 55. KZ FBiH.

Na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Obrazloženje

Optužnicom Kantonalnog tužilaštva Zeničko-dobojskog kantona broj T04 0 KTK 0054052 23 od 07.10.2024. godine, koja je potvrđena rješenjem sudije za prethodno saslušanje dana 15.10.2024. godine, optužena A.Č. optužena je da je, na način bliže opisan u izreci presude, počinila krivično djelo „Zloupotreba položaja ili ovlaštenja“ iz člana 383. stav 1. u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Na ročištu za izjašnjenje o krivici održanom dana 15.11.2024. godine, optužena se izjasnila da nije kriva za predmetno krivično djelo koje joj se stavlja na teret, nakon čega je predmet dostavljen sudiji u cilju zakazivanja glavnog pretresa.

U toku dokaznog postupka, na prijedlog optužbe, sud je izvršio uvid u Akt Federalne uprave policije Sarajevo broj: 09-12/1-03-3-3130/23 od 01.12.2023. godine, Potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta broj: 12/1-98/23 od 30.11.2023. godine, Zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta broj: 12/1-24/23 od 30.11.2023. godine, Rješenje o reverifikaciji uslova rada autoškole broj: 10-27-6379-3-2/07 od 21.02.2008. godine Ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport, Rješenje broj: 10-27-202-111/13 od 28.06.2013. godine istog Ministarstva, Zapisnik o polaganju propisa o sigurnosti saobraćaja broj: 09-304/23 za A.Z., Prijavu za polaganje poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja na cestama za A.Z. od 11.01.2023. godine, Dokaz o uplati troškova polaganja vozačkog ispita iz propisa za A.Z. od 11.01.2023. godine, Ljekarsko uvjerenje broj: 189241 od 21.12.2022. godine na ime A.Z., Potvrdu o uspješno završenom osposobljavanju iz propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima broj: ... od 29.12.2022. godine „Centra za edukaciju vozača i instruktora vožnje“ d.o.o. Sarajevo na ime A.Z., Uvjerenje o uspješno položenom ispitu iz poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja na cestama broj: P 09-212/23 od 20.02.2023. godine Ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport ZDK na ime A.Z. , Kopiju lične karte za A.Z., Zapisnik o polaganju propisa o sigurnosti saobraćaja broj: 09-2289/22 za M.K., Prijavu za polaganje poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja na cestama za M.K. od 12.10.2022. godine, Dokaz o uplati troškova polaganja vozačkog ispita iz propisa za M.K. od 12.10.2022. godine, Ljekarsko uvjerenje broj: 15176 od 23.09.2022. godine na ime M.K. , Potvrdu o uspješno završenom osposobljavanju iz propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima broj: ... od 08.10.2022. godine „Centra za edukaciju vozača i instruktora vožnje“ d.o.o. Sarajevo na ime M.K. , Uvjerenje o uspješno položenom ispitu iz poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja na cestama broj: P 09-1585/22 od 07.11.2022. godine Ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport ZDK na ime M.K. , Kopiju lične karte za M.K., Zapisnik o polaganju propisa o sigurnosti saobraćaja broj: 09-2498/22 za A.S., Prijavu za polaganje poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja na cestama za A.S. od 30.11.2022. godine, Dokaz o uplati troškova polaganja vozačkog ispita iz propisa za A.S. od 30.11.2022. godine, Ljekarsko uvjerenje broj: 170620 od 15.08.2022. godine na ime A.S. , Potvrdu o uspješno završenom osposobljavanju iz propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima broj: 1895 od 01.09.2022. godine „Centra za edukaciju vozača i instruktora vožnje“ d.o.o. Sarajevo na ime A.S. , Uvjerenje o uspješno položenom ispitu iz poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja na cestama broj: P 09-1726/22 od 06.12.2022. godine Ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport ZDK na ime A.S. , Kopiju lične karte za A.S., Zapisnik o polaganju propisa o sigurnosti saobraćaja broj: 09-2069/22 za A.B., Prijavu za polaganje poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja na cestama za A.B. od 31.08.2022. godine, Dokaz o uplati troškova polaganja vozačkog ispita iz propisa za A.B. od 31.08.2022. godine, Ljekarsko uvjerenje broj: 170553 od 10.08.2022. godine na ime A.B. , Potvrdu o uspješno završenom osposobljavanju iz propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima broj: 1864 od 23.08.2022. godine „Centra za edukaciju vozača i instruktora vožnje“ d.o.o. Sarajevo na ime A.B. , Uvjerenje o

uspješno položenom ispitu iz poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja na cestama broj: P 09-1400/22 od 17.10.2022. godine Ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport ZDK na ime A.B. , Kopiju lične karte za A.B., Naredbu Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 100560 24 Kpp od 12.01.2024. godine, Potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta broj: 12/1-1/24 od 24.01.2024. godine, Zapisnik o privremenom izuzimanju predmeta/dokumentacije broj: 12/1-1/24 od 24.01.2024. godine, Rješenje Ministarstva za odgoj i obrazovanje Kantona Sarajevo broj: 11-38-08-98.22-1/17 od 01.02.2017. godine, Rješenje Ministarstva za odgoj i obrazovanje Kantona Sarajevo broj: 11-06-03-11436-1/22 SK od 22.09.2022. godine, Ugovor o osposobljavanju vozača motornih vozila iz poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima broj: 18/22 od 01.06.2022. godine, Izvod iz evidencije o izdatim potvrdama o izvršenom osposobljavanju kandidata iz poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima, za kandidate auto škole „Una“ d.o.o. Visoko, knjiga broj 04/2022: stranica 4, redni broj ... kandidat A.B. , stranica 7, redni broj 1894 i 1895 kandidati Z.H. i A.S., te stranica 33, redni broj 2151, 2152 i 2153 kandidati M.K., B.F. i S.F., Izvod iz evidencije o izdatim potvrdama o izvršenom osposobljavanju kandidata iz poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima, knjiga broj 05/2022: stranica 33, redni broj 2644 kandidat A.Z., Dnevnik o izvođenju nastave iz propisa o sigurnosti saobraćaja na cestama od 24.08.2022.–01.09.2022. godine, 30.09.2022.–08.10.2022. godine, 15.08.2022.–23.08.2022. godine i 21.12.2022.–29.12.2022. godine, Ugovor o osposobljavanju kandidata za vozača motornih vozila „B“ kategorije broj: 6/2023 od 07.02.2023. godine za A.Z., broj: 19/2022 od 13.09.2022. godine za A.B., broj: 23/2022 od 19.10.2022. godine za M.K., broj: 21/2022 od 06.10.2022. godine za A.S., Ugovor o radu za A.Č. od 14.04.2016. godine, Statut Društva za usluge, unutrašnju i spoljnu trgovinu „Auto škola Una“ d.o.o. Visoko broj: 1-1/2010 od 01.01.2011. godine, Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta Auto škole „Una“ d.o.o. Visoko od 05.01.2007. godine, Akt Ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport ZDK broj: 10-23-545-77/24 od 26.07.2024. godine, Zapisnik o polaganju propisa o sigurnosti saobraćaja broj: 09-2527/22 za Z.H. , Prijavu za polaganje poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja na cestama za Z.H. od 28.09.2022. godine, Dokaz o uplati troškova polaganja vozačkog ispita iz propisa za Z.H. od 28.09.2022. godine, Ljekarsko uvjerenje broj: 170641 od 12.08.2022. godine na ime Z.H., Potvrdu o uspješno završenom osposobljavanju iz propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima broj: 1894 od 01.09.2022. godine „Centra za edukaciju vozača i instruktora vožnje“ d.o.o. Sarajevo na ime Z.H., Uvjerenje o uspješno položenom ispitu broj: P 09-1746/22 od 06.12.2022. godine Ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport ZDK na ime Z.H., Kopiju lične karte za Z.H. , Zapisnik o polaganju propisa o sigurnosti saobraćaja broj: 09-44/23 za S.F. , Prijavu za polaganje poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja na cestama za S.F. od 12.10.2022. godine, Dokaz o uplati troškova polaganja vozačkog ispita iz propisa za S.F. od 12.10.2022. godine, Ljekarsko uvjerenje broj: ... od 22.09.2022. godine na ime S.F. , Potvrdu o uspješno završenom osposobljavanju broj: 2153 od 08.10.2022. godine „Centra za edukaciju vozača i instruktora vožnje“ d.o.o. Sarajevo na ime S.F. , Uvjerenje o položenom ispitu broj: P 09-3/23 od 16.01.2023. godine Ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport ZDK na ime S.F. , Kopiju lične karte za S.F. , Zapisnik o polaganju propisa o sigurnosti saobraćaja broj: 09-45/23 za B.F. , Prijavu za polaganje poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja na cestama za B.F. od 12.10.2022. godine, Dokaz o uplati troškova polaganja vozačkog ispita iz propisa za B.F. od 12.10.2022. godine, Ljekarsko uvjerenje broj: 15162 od 22.09.2022. godine na ime B.F. , Potvrdu o osposobljavanju broj: 2152 od 08.10.2022. godine „Centra za edukaciju vozača i instruktora vožnje“ d.o.o. Sarajevo na ime B.F. , Uvjerenje o položenom ispitu broj: P 09-4/23 od 16.01.2023. godine Ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport ZDK na ime B.F. , Kopiju lične karte

za B.F. , Odluku o imenovanju direktora Društva i lica ovlaštenog za zastupanje Društva od 14.11.2007. godine, Akt Autoškole „Una“ d.o.o. Visoko od 25.09.2024. godine, Aktuelni izvod iz sudskog registra broj: 043-0-RegZ-24-002839 od 20.09.2024. godine, Ugovor o osposobljavanju broj: 24/2022 od 11.11.2022. godine za S.F. , broj: 25/2022 od 11.11.2022. godine za B.F. , broj: 20/2022 od 06.10.2022. godine za Z.H. , te Izvod iz kaznene evidencije za A.Č..

Pored materijalnih dokaza koje je tužilaštvo izvelo u toku postupka, na prijedlog tužilaštva saslušani su i svjedoci: A.Ž., M.K. , A.S. , A.B. , S.F. , B.F. i Z.H. , svi iz V..

Prilikom unakrsnog ispitivanja svjedoka A.Ž. koiršten je iskaz imenovane dat u istrazi nakon čega je uloženi u spis kao dokazni materijal.

Pored toga, na prijedlog odbrane, sud je saslušao svjedoke A.O. iz V. , A.T. iz V. , H.Č. iz V. , kao i optuženu A.Č. koja je dala iskaz u svojstvu svjedoka.

Na prijedlog odbrane, sud je izvršio uvid i u materijalne dokaze koji se sastoje od Zahtjeva branioca za dostavljanje akata o provjeri vjerodostojnosti Potvrde o uspješnosti završenog osposobljavanja iz poznavanja propisa iz sigurnosti saobraćaja na putevima, Rješenja Ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona broj: 10-23-4096-1/25 od 12.03.2025. godine sa priložima, Akta Ministarstva komunikacija i prometa BiH broj: 03-05-02-2-27-1/21 od 18.02.2021. godine, ugovora o osposobljavanju vozača motornih vozila zaključenih u periodu 2021–2025. godine (brojevi: 19/21 od 04.01.2021., 18/22 od 04.01.2022., 18/22 od 01.06.2022., 17/23 od 04.01.2023., 17/24 od 04.01.2024., 23/25 od 03.01.2025.), ugovora o osposobljavanju kandidata za vozače motornih vozila „B“ kategorije za Auto školu „Una“, te ugovora o zakupu poslovnog prostora za 2021., 2023. i 2025. godinu.

U završnoj riječi kantonalni tužilac je naveo je da je optužba u potpunosti dokazala navode iz optužnice, naglašavajući da su iskazi svjedoka tužilaštva u cijelosti potvrdili činjenične navode, dok svjedoci koje je predložila i ispitala odbrana nisu imali neposredna saznanja o radnjama koje su predmet optužnice. Dalje je istakao da se iz materijalnih dokaza koje je tužilaštvo uložilo jasno vidi na koji način je počinjeno predmetno krivično djelo, dok materijalni dokazi odbrane, prema ocjeni tužilaštva, ne predstavljaju dokaze koji bi imali neposrednu vezu sa činjeničnim opisom iz optužnice. Na osnovu toga tužilaštvo smatra da je nesporno dokazano da je optužena A.Č. u vremenu, na mjestu i na način kako je to opisano u optužnici počinila krivično djelo koje joj se stavlja na teret, te je predložilo da je sud oglasi krivom i izrekne joj odgovarajuću krivičnopravnu sankciju.

Odbrana optužene A.Č. , u svojoj završnoj riječi, istakla je da tužilaštvo provedenim dokazima nije van svake razumne sumnje dokazalo da je optužena počinila produženo krivično djelo „Zloupotreba položaja ili ovlaštenja“ iz člana 383. stav 1. u vezi sa članom 55. KZ FBiH, jer iz izvedenih dokaza ne proizlazi postojanje umišljaja, pribavljanja koristi sebi ili drugima niti nanošenja štete ili povrede prava trećih lica, a što predstavljaju bitna obilježja bića ovog krivičnog djela, te da je Auto škola „Una“, čija je optužena zakonska zastupnica, u kontinuitetu od 29 godina poslovala u skladu sa zakonskim propisima, pri čemu je nakon izmjena pravilnika 2008. i 2013. godine obezbijedila angažman licenciranih predavača i ostvarila saradnju sa „Centrom za edukaciju vozača i instruktora“ d.o.o. Sarajevo, pa su kandidati navedeni u optužnici (A.Z. , M.K. , A.S. , Bešić Ajsa, S.F. , B.F. i Z.H.) redovno pohađali nastavu i polagali ispite, pri čemu nisu

pribavili krivotvorene potvrde, jer su sve potvrde izdate od strane Centra bile predmet službenih provjera vjerodostojnosti i priznate od nadležnih ministarstava kao valjane, bez čega kandidati ne bi mogli ni pristupiti polaganju ispita. Istaknuto je i da optužena nije postupala prekorakajući svoja ovlaštenja niti je u prethodnom dogovoru sa Centrom pribavila lažne potvrde i koristila ih kao prave, kako se to navodi u optužnici, već da je poslovna saradnja sa Centrom bila zakonita, potvrđena i komunikacijom sa kandidatima putem poziva na predavanja, te da su svjedoci optužbe i sami priznali obavještavanje od strane Auto škole i Centra, dok se njihovi iskazi u dijelu kritika o kvalitetu rada Auto škole ne mogu smatrati pouzdanim jer su kontradiktorni, subjektivni i neutemeljeni, a kandidati su imali pravo promijeniti školu u toku obuke, što nisu učinili. Odbrana je dalje naglasila da materijalni dokazi pribavljeni po naredbi Općinskog suda u Visokom nisu izdati radi dokazivanja djela iz člana 383. KZ FBiH, već krivičnog djela „Krivotvorenje službene isprave“ iz člana 389. KZ FBiH, pa se isti ne mogu smatrati zakonitim osnovom za utvrđivanje krivične odgovornosti optužene, kao i da je krivično djelo iz člana 383. KZ FBiH supsidijarnog karaktera i da u konkretnom slučaju nije dokazan realni niti idealni sticaj sa drugim djelima protiv službene dužnosti, zbog čega se optužnici ne može dati pravna održivost. Odbrana je posebno istakla da nadležno Ministarstvo obrazovanja Zeničko-dobojskog kantona nikada nije utvrdilo nepravilnosti niti izdalo upozorenja Auto školi „Una“ u pogledu zakonitosti rada, da su kandidati imali kvalitetnu obuku, što potvrđuju i njihovi iskazi, kao i dostupnost edukativnih materijala i aplikacija, te da su svi, osim jedne kandidatkinje, ispit položili iz prvog pokušaja. Sve navedeno, uz činjenicu da je Centar za edukaciju vozača i instruktora d.o.o. Sarajevo ovjerio potvrde i dostavio ih nadležnim ministarstvima, jasno ukazuje da optužena nije pribavila krivotvorene isprave niti ih upotrijebila kao prave, već da su potvrde bile zakonite i priznate, pa prema tome ni krivnja optužene nije dokazana, zbog čega, u smislu člana 3. stav 2. i člana 11. ZKP FBiH, te temeljnog pravnog standarda in dubio pro reo, optužena mora biti oslobođena od optužbe.

U svojoj završnoj riječi optužena A.Č. izjavila je da se pridružuje navodima branioca, naglašavajući da je tokom 29 godina postojanja Auto škole „Una“ uvijek radila na principu kvalitetne obuke kandidata, imajući u vidu odgovornost koju nosi osposobljavanje vozača motornih vozila „B“ kategorije i činjenicu da svako neznanje u saobraćaju može dovesti do gubitka ljudskih života. Istakla je da je princip rada Auto škole „Una“ uvijek bio usmjeren na kvalitet, a ne na kvantitet, te da se kroz svoj rad kontinuirano zalagala da standardi na polaganju vozačkih ispita budu jednaki kako za Auto školu „Una“, tako i za sve druge auto škole u Visokom i BiH. Naglasila je da je upravo ta njena borba za ravnopravan tretman i podizanje kvaliteta dovela do situacije da je optužena, iako, kako je istakla, nije zloupotrijebila standarde niti prouzrokovala bilo kakvu štetu kandidatima, drugim auto školama ili državi BiH. Zaključila je da se ne smatra krivom za djelo koje joj se stavlja na teret.

Prilikom razmatranja i ocjene dokaza izvedenih na glavnom pretresu, a koji su uzeti u obzir prilikom donošenja odluke, sud se rukovodio osnovnim načelima propisanim u Zakonu o krivičnom postupku Federacije BiH. U tom smislu, članom 3. stav 1. ZKP FBiH propisano je načelo presumpcije nevinosti, prema kojem se svako smatra nevinim za krivično djelo dok se njegova krivnja ne utvrdi pravosnažnom presudom, a optuženi je oslobođen obaveze dokazivanja svoje nevinosti. Slijedom toga, teret dokazivanja da je optužena počinila krivično djelo leži na tužiocu. Nadalje, stavom 2. istog člana propisano je da svaku sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili od kojih zavisi primjena neke odredbe krivičnog zakona sud rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog. Rezultat primjene ovog pravila mora biti donošenje oslobađajuće presude ukoliko ostane bilo kakva razumna sumnja.

Sud je prilikom ocjene dokaza imao u vidu i standard dokazivanja „van razumne sumnje“, koji je razvijen i potvrđen u sudskoj praksi kao neophodan uslov za donošenje osuđujuće presude. Osuđujuća presuda može se zasnivati isključivo na dokazima iz kojih se pouzdano i bez rezerve može zaključiti da je optuženi počinio krivično djelo, odnosno kada je stepen vjerovatnoće sveden na minimum sumnje. Kako je Vrhovni sud Federacije BiH u svojoj presudi broj 04 0 K 000971 10 Kžk od 13.05.2011. godine zauzeo stav, osuđujuća presuda se ne može temeljiti na indicijama ili pretpostavkama, već na jasnim, potpunim i međusobno usklađenim dokazima koji isključuju svaku ozbiljnu sumnju u pogledu krivične odgovornosti optuženog. U konkretnom slučaju, sud je cijenio sve dokaze izvedene na glavnom pretresu, kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti, rukovodeći se načelom slobodne ocjene dokaza iz člana 16. ZKP FBiH. Iz nalaza i sadržaja materijalnih dokaza izvedenih od strane tužilaštva, kao i iz iskaza svjedoka optužbe, nije proizašlo dovoljno elemenata koji bi sa potrebnim stepenom pouzdanosti potvrdili navode optužnice. Svjedoci tužilaštva u bitnim dijelovima nisu imali neposredna saznanja o odlučnim činjenicama, dok su materijalni dokazi, iako brojni, ostali u domenu administrativne i formalne dokumentacije, bez pokazateljske vrijednosti u pravcu dokazivanja postojanja radnji koje bi predstavljale krivično djelo „Zloupotreba položaja ili ovlaštenja“. Nasuprot tome, odbrana je tokom postupka ukazala na niz okolnosti koje su dodatno dovele u pitanje navode optužnice, a izvedeni dokazi odbrane nisu opovrgnuti niti dovedeni u pitanje od strane tužilaštva. Time je ostala nerazjašnjena osnovna činjenica da bi optužena preduzimala radnje sa ciljem pribavljanja protivpravne koristi ili nanošenja štete, što predstavlja bitno obilježje predmetnog krivičnog djela.

Polazeći od svega navedenog, sud zaključuje da kantonalno tužilaštvo nije dokazalo da je optužena A.Č. počinila krivično djelo koje joj se stavlja na teret. Budući da nije postignut dokazni standard „van razumne sumnje“, a sve preostale sumnje valja tumačiti u korist optužene, sud je donio preudu kojom se optužena oslobađa od optužbe.

Svjedokinja A.B. izjavila je da je obuku za polaganje vozačkog ispita u Auto školi „Una“ započela nakon što je s optuženom A.Č. dogovorila uslove i uplatila prvu ratu u iznosu od 300 KM. Navela je da je teorijsku obuku pohađala u stanu optužene, gdje im je ona objašnjavala saobraćajne znakove, raskrsnice i druga pravila vezana za teoretski dio ispita. Potvrdila je da obuku nije pohađala u Sarajevu, niti je ikada ulazila u prostorije Centra za edukaciju vozača i instruktora, već isključivo kod optužene u V.. Istakla je da je optužena od kandidata znala tražiti manje poklone u vidu čokoladica, bombona i tahin halve. Na pitanja branioca svjedokinja je potvrdila da je teorijska obuka obuhvatala pitanja sa testova, saobraćajne znakove i pravila ponašanja u raskrsnicama, te da je praktičnu obuku vozila kod sestre optužene S.Č. . Potvrdila je i da joj je optužena ponudila mogućnost korištenja aplikacije „Driver“ kao pomoćnog sredstva za učenje, što je svjedokinja prihvatila i koristila radi lakšeg i bržeg usvajanja gradiva. Navela je da je optužena pokazala stručno znanje i da je, zahvaljujući pripremi koju je imala, položila ispit iz prve. Na dodatna pitanja tužioca svjedokinja je izjavila da nije znala da optužena nema formalne kvalifikacije potrebne za držanje teoretske nastave.

Svjedokinja A.Z. izjavila je da je za Auto školu „Una“ saznala od prijateljice, te da se nakon toga sa suprugom obratila optuženoj, od koje je dobila potrebne informacije o uslovima, ljekarskom pregledu i cijenama. Nakon što je pribavila ljekarsko uvjerenje, počela je pohađati teoretsku obuku, koja se odvijala u stanu optužene A.Č. , a predavanja joj je držala lično optužena. Navela je da je upravo cijena, ali i činjenica da teoretsku nastavu predaje žena, bila odlučujući razlog zbog

kojeg se opredijelila za upis u tu auto školu. Istakla je kako je teoretsku nastavu završila i da je ispit iz poznavanja propisa položila iz prvog pokušaja, dok praktični dio ispita nije uspjela položiti. Istakla je da je praktičnu obuku imala sa S.Č., sestrom optužene, ali da je imala ozbiljne zamjerke na njen rad i odnos, navodeći da je često osjećala pritisak i nepovjerenje, a navela je i konkretne situacije kada bi je instruktorka zaključavala u vozilo ili od nje tražila da kupi određene poklone. Svjedokinja je izjavila da sama nije kupovala navedene artikle, već da je dala novac, a da ih je instruktorka kupovala. Nakon negativnog iskustva odlučila je prenijeti dokumentaciju u drugu auto školu, pri čemu joj novac nije vraćen, a prilikom pokušaja povrata dokumenata bila je upozorena da bi mogla biti prijavljena policiji, zbog čega je uputila dopis Ministarstvu obrazovanja Zeničko-dobojskog kantona, u kojem je navela sve nepravilnosti na koje je ukazala i u svom iskazu pred sudom. Na pitanja u vezi sa Centrom za edukaciju vozača i instruktora Sarajevo, svjedokinja je izjavila da nikada nije bila upućena u taj Centar, niti je tamo prisustvovala predavanjima, te da nije znala da Auto škola „Una“ nema potrebne kvalifikacije i ovlaštenje za izvođenje teoretske nastave. Dodala je da se u drugoj auto školi nastavila obučavati na osnovu prenesene dokumentacije, ali da je morala platiti dodatnih 180 KM.

Svjedokinja M.K. izjavila je da je obuku za polaganje vozačkog ispita pohađala u Auto školi „Una“ Visoko, za koju se odlučila isključivo zbog niže cijene u odnosu na druge škole, koja je iznosila oko 700 KM, dok su u drugim školama troškovi iznosili oko 1.200 KM. Potvrdila je da je redovno prisustvovala teoretskoj nastavi, koja se odvijala svakodnevno osim subotom i nedjeljom, u stanu optužene A.Č. , a nastavu joj je držala upravo optužena. Kazala je da je časovima prisustvovala zajedno sa A.S. i da je obuka izgledala „kao i svaka druga obuka“. Na pitanja tužioca navela je da tokom pohađanja nastave nije imala nikakav kontakt sa drugim školama niti online predavanja, te da joj nije poznat rad Centra za edukaciju vozača i instruktora Sarajevo. Dodala je da je nakon završene obuke položila testove iz propisa i nastavila sa praktičnom obukom kod instruktorkice S.Č. , ali da je zbog njenog ponašanja i neljubaznog odnosa odlučila preći u drugu auto školu. Navela je da nije znala da optužena nema formalnu stručnu spremu potrebnu za izvođenje teoretske nastave, te da su prilikom prelaska u drugu auto školu nastali dodatni troškovi u vidu plaćanja novih časova (oko 25 KM po času), ali da ne postavlja imovinskopravni zahtjev. Dokumentaciju je dobila direktno od optužene, kojoj se obratila telefonom. Na pitanja branioca svjedokinja je potvrdila da je teoretski dio obuke položila odmah, te da je njen dalji prelazak u drugu auto školu uslijedio nakon što nije uspjela položiti praktični dio ispita, i to svojom voljom. Na pitanje suda potvrdila je da se teoretska obuka u cijelosti odvijala u stanu optužene, i da ju je lično vodila A.Č..

Svjedokinja A.S. izjavila je da je teoretsku obuku za polaganje vozačkog ispita pohađala u stanu optužene A.Č. , gdje su se okupljali kandidati i gdje im je optužena držala predavanja o saobraćajnim znakovima, raskrsnicama i testnim pitanjima. Navela je da nakon završene obuke nije dobila posebnu potvrdu, te da joj nije bio poznat Centar za edukaciju vozača i instruktora u Sarajevu, kao ni činjenica da optužena nema stručnu spremu za izvođenje teoretske nastave. Ispit iz prvog pokušaja nije položila, ali je to uspjela naknadno. Na dodatna pitanja branioca svjedokinja je potvrdila da ju je optužena prilikom prijave upoznala da Auto škola „Una“ ima saradnju sa Centrom za edukaciju u Sarajevu, da taj Centar angažuje stručnog inženjera saobraćaja i izdaje potvrde o uspješno završenoj obuci iz propisa, te da je od tog Centra dobila poziv putem Viber grupe da prati predavanja. Istakla je da se nije aktivno uključila u rad grupe, jer je od samog Centra dobila obavijest da nije obavezno učestvovati, niti je bila spriječena ili usmjeravana od strane

optužene da prisustvuje tim predavanjima. Na pitanja suda svjedokinja je potvrdila da nikada nije fizički pristupila Centru za edukaciju u Sarajevu i da ne zna gdje se on nalazi. Dodala je da nije imala nikakvih problema sa optuženom A.Č., ali da je zamjerke imala na ponašanje instruktore S.Č. . Potvrdila je i da je prilikom polaganja ispita uvidom u svoju dokumentaciju vidjela potvrdu o završenoj obuci izdata od strane Centra za edukaciju Sarajevo. Na kraju je izjavila da je kasnije prešla u drugu auto školu, zajedno sa snajom, i da pri povlačenju dokumentacije nije imala nikakvih poteškoća.

Svjedokinja S.F. izjavila je da je obuku za polaganje vozačkog ispita pohađala u Auto školi „Una“ u Visokom, gdje je i prvi put upoznala optuženu A.Č., koju je u sudnici prepoznala kao osobu koja je držala predavanja. Navela je da se teoretska nastava u potpunosti odvijala u stanu optužene, gdje su kandidati redovno učili saobraćajne znakove, raskrsnice i testna pitanja. Potvrdila je da je bila upoznata sa postojanjem Centra za edukaciju vozača i instruktora Sarajevo, jer je bila dodana u Viber grupu tog Centra, ali je izjavila da nikada nije fizički prisustvovala predavanjima u Sarajevu, niti je pratila online nastavu putem Viber grupe, već je isključivo išla na časove kod A.Č. u Visokom. Na pitanje tužioca potvrdila je da nije znala da optužena nema formalne uslove i kvalifikacije da samostalno izvodi teoretsku obuku. Na pitanja branioca istakla je da se ne sjeća da ju je optužena izričito upoznala sa formalnom saradnjom sa Centrom za edukaciju u Sarajevu, već da je njeno jedino saznanje o Centru bilo ograničeno na činjenicu da je dodana u Viber grupu, bez ikakvog ličnog kontakta ili obavezivanja da učestvuje. Dodala je da u toj grupi nije aktivno pratila sadržaje niti je komunicirala, nego se za pripremu oslanjala isključivo na časove održane kod optužene. Svjedokinja je navela da je pismeni dio ispita položila iz prvog puta i da tokom polaganja nije imala posebnih poteškoća.

Svjedokinja B.F. izjavila je da je obuku za polaganje vozačkog ispita pohađala u Auto školi „Una“ u V., gdje je teoretsku nastavu imala kod optužene A.Č. , u njenom stanu. Potvrdila je da je isključivo optužena držala predavanja, koja su obuhvatala saobraćajne znakove i ispitna pitanja, te da je pismeni dio ispita položila iz prvog puta. Navela je da je za Centar za edukaciju vozača i instruktora u Sarajevu saznala preko Viber grupe, u koju je bila dodana na početku obuke, ali da nikada nije fizički pristupila tom Centru niti je prisustvovala njegovim predavanjima. Izjavila je da nije koristila sadržaje iz Viber grupe, već da je pohađala isključivo časove kod A.Č. . Na pitanja branioca potvrdila je da ju je optužena upoznala s postojanjem saradnje između Auto škole „Una“ i Centra Sarajevo kada se raspitala o svrsi Viber grupe, ali da nije imala drugih kontakata s tim Centrom niti je pratila predavanja putem interneta. Dodala je da je za nju bilo dovoljno što je obuku pohađala kod optužene i da nije smatrala potrebnim uključivati se u rad Viber grupe. Na pitanja suda potvrdila je da joj je poznato da je postojala saradnja između Auto škole i Centra Sarajevo, ali da joj A.Č. nije detaljno objašnjavala prirodu te saradnje, već je naglasila da je prisustvo u Viber grupi opciono i da se kandidati mogu uključiti ako žele. Naglasila je da je teoretsku obuku u cijelosti držala A.Č. i da nikada nije bila u prostorijama Centra.

Svjedok Z.H. potvrdio je da poznaje optuženu A.Č. i da je vozačku dozvolu stekao prije dvije godine u Auto školi „Una“ u Visokom. Naveo je da mu je poznato da je vlasnica i osnivač škole S.Č. , dok je optužena A.Č. bila angažovana na pripremi kandidata za teoretski dio ispita. Kazao je da je teorijsku obuku pohađao u stanu optužene, gdje su se obrađivala ispitna pitanja, znakovi i pravila u saobraćaju. Potvrdio je da je teoretski dio ispita položio iz prvog puta i da je dobio potvrdu o završenoj obuci. U vezi sa Centrom za edukaciju vozača i instruktora Sarajevo, svjedok

je izjavio da je čuo za postojanje tog Centra, ali da nikada nije fizički bio u njegovim prostorijama niti prisustvovao predavanjima. Dodao je da mu je A.Č. govorila da postoji saradnja sa tim Centrom, ali da je njegova obuka u potpunosti realizovana kod optužene u Visokom. Na pitanja branioca svjedok je još jednom potvrdio da je testove položio odmah, iz prvog pokušaja.

Svjedokinja A.T. izjavila je da je vozački ispit za „B“ kategoriju polagala u Auto školi „Una“ u Visokom. Navela je da se za tu školu odlučila u dogovoru sa suprugom, jer je znala iz njegovog iskustva da ta auto škola pruža kvalitetnu obuku i da polaznici stiču znanje na visokom nivou. Potvrdila je da su je prilikom prijave A.Č. i S.Č. upoznale sa činjenicom da Auto škola „Una“ ima saradnju sa Centrom za edukaciju vozača i instruktora Sarajevo. Izjavila je da joj je A.Č. objasnila da će dobiti poziv iz Centra i uputila je na njegovu lokaciju u Sarajevu, na Čengiće Vili. Prema njenim riječima, Centar ju je obavijestio o terminima putem Viber grupe, a predavanja su se održavala u zimskom periodu, u jutarnjim satima, u više termina. Navela je da je prisustvovala tim predavanjima oko sedam dana, i to kroz više časova dnevno, zajedno sa drugim kandidatima. Svjedokinja je pojasnila da su predavanja bila kreirana i putem video sadržaja, a da je za učenje ispitnih pitanja koristila aplikaciju „Driver“, dostupnu svim kandidatima. Dodala je da joj je A.Č. izlazila u susret i povremeno je provjeravala znanje neposredno prije ispita, što se obavljalo kod nje lično. U konačnici je potvrdila da je vozački ispit položila iz prvog puta i da je bila veoma zadovoljna kvalitetom obuke.

Svjedokinja A.O. potvrdila je da je vozački ispit za „B“ kategoriju polagala u Auto školi „Una“ u Visokom. Navela je da se za tu školu odlučila u dogovoru sa ocem, jer je imala saznanja da su predavanja u drugim školama bila slabijeg kvaliteta, dok je Auto škola „Una“ pružala kvalitetniju obuku i ozbiljniji pristup kandidatima. Izjavila je da su je prilikom prijave A.Č. i S.Č. upoznale da Auto škola „Una“ ima saradnju sa Centrom za edukaciju vozača i instruktora Sarajevo. Dodala je da joj je A.Č. objasnila da će dobiti poziv iz tog Centra i uputila je na njegovu lokaciju na Čengiće Vili. Potvrdila je da ju je Centar obavijestio o terminima putem Viber grupe, navodeći da se radilo o više termina, a da je predavanja pratila u zimskom periodu. Kazala je da je prisustvovala tim predavanjima zajedno sa drugim kandidatima i da su ona bila kreirana i kroz video sadržaje. Za učenje ispitnih pitanja koristila je aplikaciju koja sadrži zvanična testna pitanja, a po završetku predavanja odlazila je povremeno kod A.Č. na dodatne provjere znanja. Objasnila je da se te provjere nisu obavljale u stanu optužene, već u kancelariji Auto škole „Una“ u Visokom, iza Gradskih groblja. Navela je da je tim provjerama bila zadovoljna jer su joj pojašnjavale ono što joj je ostalo nejasno. Na kraju je istakla da je vozački ispit položila iz prvog puta, te da je bila veoma zadovoljna cjelokupnim kvalitetom obuke.

Svjedok H.Č. potvrdio je da je vozački ispit za „B“ kategoriju polagao u Auto školi „Una“ u Visokom. Izjavio je da je odluku o izboru škole donio na preporuku oca, koji je i sam ranije vodio auto školu i koji mu je savjetovao da se opredijeli upravo za Auto školu „Una“ zbog kvaliteta obuke. Po njegovim riječima, prilikom prijave na obuku A.Č. ga je upozнала sa činjenicom da Auto škola „Una“ ima saradnju sa Centrom za edukaciju vozača i instruktora u Sarajevu, gdje predavanja drže licencirani saobraćajni inženjeri. Dodao je da je dobio poziv od Centra preko Viber grupe, gdje su bili naznačeni termini predavanja, te da mu je A.Č. objasnila i lokaciju Centra u Sarajevu, na Čengiće Vili. Svjedok je izjavio da je lično prisustvovao predavanjima u službenim prostorijama Centra Sarajevo, koja su trajala otprilike tri do četiri sata i na kojima je prisustvovalo više kandidata. Istakao je da su predavanja bila organizovana i putem video sadržaja. Za pripremu

pitanja koristio je aplikaciju „Albos Driver“, koja je dostupna svima putem internet prodavnica. Naveo je da mu A.Č. nije držala teorijska predavanja, ali ga je nakon što je dobio potvrdu iz Centra nekoliko puta testirala u kancelariji Auto škole koja se nalazi na autobuskoj stanici u Visokom. Naglasio je da su ti susreti bili povremeni i da je provjeravao svoje znanje neposredno pred ispit. Potvrdio je da je ispit iz saobraćajnih propisa položio iz prvog puta. Na dodatna pitanja suda pojasnio je da aplikacija koju je koristio nije vezana za Auto školu „Una“, već je javno dostupna svim kandidatima, te da ne predstavlja obavezni dio obuke, nego dobrovoljnu pomoć u učenju.

Optužena A.Č. u svom iskazu navela je da Auto škola „Una“ postoji već 29 godina, od 1996. godine, kada je nakon završenog Pravnog fakulteta, u saradnji sa ocem rahmetli A.Č.2 i sestrom S.Č, osnovala prvu privatnu auto školu u Visokom. Po tada važećim propisima, kao diplomirani pravnik bila je ovlaštena da drži teorijska predavanja iz saobraćajnih propisa, dok su njen otac i sestra obavljali obuku kandidata iz praktične vožnje. Takav način organizacije rada trajao je sve do 2008. godine. Izmjenama Zakona o sigurnosti saobraćaja na putevima 2007. godine uvedeno je pravilo da teorijsku nastavu mogu izvoditi isključivo licencirani saobraćajni inženjeri sa iskustvom, čime su ostale struke isključene. Od tog trenutka, Auto škola „Una“ se uskladila sa zakonom i počela angažovati licencirane inženjere putem ugovora. Nakon dodatnih izmjena 2013. godine, Pravilnik je propisao da auto škole koje nemaju zaposlenog licenciranog inženjera u stalnom radnom odnosu mogu zaključiti ugovor sa školom ili centrom koji ima takvu dozvolu. Slijedom toga, Auto škola „Una“ je 2013. godine sklopila ugovor sa Centrom za edukaciju vozača i instruktora d.o.o. Sarajevo, čija saradnja traje neprekidno već 13 godina. Pojasnila je da Centar ima dva zaposlena licencirana saobraćajna inženjera, koji provode teorijska predavanja i izdaju potvrde o uspješno završenom osposobljavanju. Spiskovi kandidata redovno su dostavljani Ministarstvu za odgoj i obrazovanje Kantona Sarajevo, koje vrši nadzor nad prisustvom kandidata na predavanjima. Navela je da za sve te godine ni Centar ni Auto škola „Una“ nikada nisu dobili nikakvo pismeno upozorenje od ministarstva da kandidati nisu prisustvovali predavanjima, iako je ministarstvo, u slučajevima uočenih nepravilnosti, obavezno izdavati takva upozorenja. Dalje je istakla da kandidati koji pristupaju polaganju vozačkog ispita moraju, pored prijave i dokaza o uplati, imati i potvrdu Centra o završenom osposobljavanju, kao i dokument o provjeri vjerodostojnosti potvrde, što su imali i kandidati obuhvaćeni ovom optužnicom. Naglasila je da sama nikada nije držala teorijska predavanja, jer je to zakonom strogo regulisano, već da je povremeno, nakon što su kandidati prošli obuku u Centru i učili putem aplikacije „Albos“, testirala njihovo znanje. Dodala je da su se te provjere ponekad odvijale u njenom stanu, a razlog za to bio je zdravstveno stanje njene majke starosti 93 godine, o kojoj se brinula, te joj je zbog toga bilo praktičnije da dio obaveza obavlja kod kuće. Naglasila je da svrha tih provjera nije bila zamjena zvaničnih predavanja, već isključivo pomoć kandidatima da se dodatno osposobe pred ispit. Na kraju svog iskaza, optužena je istakla da se Auto škola „Una“ oduvijek trudila da kandidatima pruži kvalitetnu i zakonitu obuku, jer je obuka vozača posao od izuzetne društvene odgovornosti. Navela je da joj je cilj uvijek bio da kandidati koje obučava izađu na ispit potpuno spremni, jer je sigurnost u saobraćaju i zaštita ljudskih života za nju bila primarna, te da nikada nije imala namjeru da zaobiđe zakon ili zloupotrijebi svoj položaj.

Iz materijalnih dokaza prije svega proizlazi da su, postupajući po nalogu Kantonalnog tužilaštva Zeničko-dobojskog kantona, privremeno oduzeti i u zapisnicima evidentirani brojni dokumenti koji se odnose na polaganje vozačkih ispita kandidata A.Z., M.K., A.S. i A.B.. Za A.Z. priloženi su: zapisnik o polaganju propisa o sigurnosti saobraćaja broj: 09-304/23, prijava za polaganje

vozačkog ispita, dokaz o uplati troškova broj: 3842/22 od 21.12.2022. godine, ljekarsko uvjerenje broj: 3842/22, provjera o vjerodostojnosti potvrde o osposobljavanju broj: 11-06-03-2126-1/23 SK od 26.01.2023. godine, potvrda o uspješno završenom osposobljavanju iz propisa broj: 2644 od 29.12.2022. godine, uvjerenje o položenom ispitu iz poznavanja propisa broj: P09-212/23 od 20.02.2023. godine, uvjerenje o položenom ispitu iz prve pomoći broj: P09-354/23 od 13.03.2023. godine, testovni list broj: AB 0089565, kopija lične karte, zahtjev za očitovanje broj: 10-23-128-63/23 od 25.04.2023. godine, zapisnik o polaganju ispita iz upravljanja broj: 09-937/23, prijava za ispit, kao i potvrde o završenom osposobljavanju iz upravljanja broj: U-6/2023 od 11.04.2023. godine i broj: U-27/23 od 10.05.2023. godine, te obrazac za ocjenjivanje upravljanja broj: OU 115885 i uvjerenje o položenom ispitu za vozača motornih vozila broj: U09-652/23 od 15.05.2023. godine.

Za kandidata M.K. dokumentacija obuhvata: prijavu za polaganje vozačkog ispita, dokaz o uplati troškova broj: 3652/22 od 23.09.2022. godine, ljekarsko uvjerenje broj: 11-06-03-43350-1/22 SK od 20.10.2022. godine, potvrdu o osposobljavanju broj: 2151 od 08.10.2022. godine, testovni list broj: AB 0087551, zapisnik o polaganju ispita iz upravljanja broj: 09-404/23, dokaz o uplati broj: 3652/22, kopiju lične karte, uvjerenje o položenom ispitu iz poznavanja propisa broj: P09-1585/22 od 07.11.2022. godine, uvjerenje o položenom ispitu iz prve pomoći broj: P09-1703/22 od 05.12.2022. godine, potvrdu o osposobljavanju iz upravljanja broj: U-23/2022 od 17.01.2023. godine i broj: U-72/23 od 28.02.2023. godine, obrazac za ocjenjivanje broj: OU 113728 i uvjerenje o položenom ispitu broj: U09-301/23 od 08.03.2023. godine, te zapisnik o polaganju propisa broj: 09-2289/22.

Za kandidata A.S. priloženi su: prijava za ispit, dokaz o uplati broj: 2614/22 od 15.08.2022. godine, ljekarsko uvjerenje broj: 11-06-03-41840-1/22 SK od 11.10.2022. godine, potvrda o osposobljavanju broj: 1895 od 01.09.2022. godine, kopija lične karte, uvjerenje o položenom ispitu iz propisa broj: P09-1726/22 od 06.12.2022. godine, testovni list broj: AB 0087594, zapisnik o polaganju ispita broj: 09-433/23, dokaz o uplati troškova, uvjerenje o položenom ispitu iz prve pomoći broj: P09-1864/22 od 26.12.2022. godine, potvrda o osposobljavanju iz upravljanja broj: 21/2022 od 31.01.2023. godine i broj: U-80/23 od 08.03.2023. godine, obrazac za ocjenjivanje broj: OU 113760 i uvjerenje o položenom ispitu za vozača motornih vozila broj: U09-370/23 od 15.03.2023. godine, te zapisnik o propisima broj: 09-2069/22.

Za kandidata A.B. oduzeti su: prijava za polaganje vozačkog ispita, dokaz o uplati troškova broj: 2561/22 od 10.08.2022. godine, ljekarsko uvjerenje broj: 11-06-03-34694-1/22 SK od 14.09.2022. godine, potvrda o osposobljavanju broj: 1864 od 23.08.2022. godine, kopija lične karte, uvjerenje o položenom ispitu iz propisa broj: P09-1400/22 od 17.10.2022. godine, testovni list broj: AB 0084472, zapisnik o polaganju ispita broj: 09-292/23, dokaz o uplati troškova broj: 2561/22, ljekarsko uvjerenje broj: 2561/22, uvjerenje o položenom ispitu iz prve pomoći broj: P09-1472/22 od 17.10.2022. godine, potvrda o osposobljavanju iz upravljanja broj: 19/2022 od 29.11.2022. godine i broj: U-62/23 od 15.02.2023. godine, obrazac za ocjenjivanje broj: OU 113197 i uvjerenje o položenom ispitu broj: U09-280/23 od 22.02.2023. godine.

Rješenjem Ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona broj: 10-27-6379-3-2/07 od 21.02.2008. godine, utvrđeno je da autoškola 'UNA' d.o.o. Visoko ispunjava uslove za obavljanje osposobljavanja kandidata iz poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja na

putevima i upravljanja motornim vozilom 'B' kategorije. Naknadnim kontrolnim pregledom i rješenjem od 19.02.2008. godine, utvrđeno je da je autoškola otklonila ranije utvrđene nedostatke te ispunjava sve uslove za obavljanje osposobljavanja kandidata u skladu sa propisima.

Iz dostavljene dokumentacije potvrđuje se da je kandidatkinja A.Ž. uredno ispunila sve zakonske pretpostavke za pristupanje vozačkom ispitu „B“ kategorije. Priložena prijava za polaganje ispita sa pripadajućom dokumentacijom, uključujući dokaz o uplati troškova, ljekarsko uvjerenje o zdravstvenoj sposobnosti broj 3842/22 od 21.12.2022. godine, te potvrda o uspješno završenom osposobljavanju iz propisa o sigurnosti saobraćaja broj 2644 od 29.12.2022. godine, potvrđuju da je kandidatkinja ispunila zakonske uslove za izlazak na ispit. Nadalje, uvjerenje broj P09-212/23 od 20.02.2023. godine i zapisnik o polaganju ispitabroj 09-304/23 od 18.02.2023. godine potvrđuju da je uspješno položila teoretski dio ispita, što je dodatno potkrijepljeno testovnim listom serijskog broja AB 0089565. Uvjerenje opoloženom ispitu iz prve pomoći, potvrde o osposobljavanju iz upravljanja i zapisnici opolaganju praktične obuke, zajedno s uvjerenjem o položenom ispitu broj U09-652/23 od 15.05.2023. godine, potvrđuju da je kandidatkinja u cijelosti završila predviđeni proces obuke i ispitivanja.

Za kandidatkinju M.K. dostavljena dokumentacija potvrđuje da je ista uredno prošla kroz postupak osposobljavanja za upravljanje vozilima „B“ kategorije. Prijava za polaganje ispita sa priloženim dokazom o uplati broj 3652/22 od 23.09.2022. godine, ljekarsko uvjerenje broj 11-06-03-43350-1/22 SK od 20.10.2022. godine i potvrda o osposobljavanju broj 2151 od 08.10.2022. godine potvrđuju da je kandidatkinja stekla status za izlazak na ispit. Uvjerenje o položenom ispitu iz propisa broj P09-1585/22 od 07.11.2022. godine, uvjerenje o položenom ispitu iz prve pomoći broj P09-1703/22 od 05.12.2022. godine, testovni list serijskog broja AB 0087551, kao i zapisnik o polaganju propisa broj 09-2289/22, potvrđuju da je kandidatkinja uspješno položila teoretski dio ispita. Dodatno, potvrde o osposobljavanju iz upravljanja, obrasci za ocjenjivanje i uvjerenje o položenom ispitu broj U09-301/23 od 08.03.2023. godine potvrđuju da je ista završila I praktični dio obuke, te da je time u cijelosti ispunila sve uslove propisane pozitivnim zakonodavstvom.

Kada je riječ o kandidatkinji A.B., dostavljena dokumentacija jasno potvrđuje da je ista uredno ispunila sve zakonske pretpostavke za pristupanje vozačkom ispitu „B“ kategorije. Prijava za polaganje ispita sa priložima, uključujući dokaz o uplati troškova broj 2561/22 od 10.08.2022. godine, ljekarsko uvjerenje broj 11-06-03-34694-1/22 SK od 14.09.2022. godine, te potvrdu o uspješno završenom osposobljavanju broj 1864 od 23.08.2022. godine, potvrđuju da je kandidatkinja stekla formalni osnov za izlazak na ispit. Nadalje, uvjerenje broj P09-1400/22 od 17.10.2022. godine i zapisnik o polaganju ispita broj 09-292/23 svjedoče da je uspješno položila teoretski dio ispita, što je dodatno potkrijepljeno testovnim listom serijskog broja AB 0084472. Takođe, uvjerenje o položenom ispitu iz prve pomoći broj P09-1472/22 od 17.10.2022. godine, potvrde o osposobljavanju iz upravljanja broj 19/2022 od 29.11.2022. i broj U-62/23 od 15.02.2023. godine, kao i obrazac za ocjenjivanje broj OU 113197 i uvjerenje o položenom ispitu broj U09-280/23 od 22.02.2023. godine, potvrđuju da je kandidatkinja završila cjelokupan postupak obuke i polaganja. S druge strane, u odnosu na kandidatkinju A.S., raspoloživa dokumentacija dokazuje da je i ona u potpunosti prošla predviđeni proces osposobljavanja i ispitivanja. U spisima se nalazi prijava za polaganje ispita sa pripadajućom dokumentacijom, među kojom se izdvaja dokaz o uplati troškova broj 2614/22 od 15.08.2022. godine, ljekarsko uvjerenje

broj 11-06-03-41840-1/22 SK od 11.10.2022. godine i potvrda o osposobljavanju broj 1895 od 01.09.2022. godine. Uvjerenje broj P09-1726/22 od 06.12.2022. godine, testovni list serijskog broja AB 0087594, kao i zapisnik o polaganju ispita broj 09-433/23, potvrđuju da je uspješno položila teoretski dio ispita. Takođe, uvjerenje o položenom ispitu iz prve pomoći broj P09-1864/22 od 26.12.2022. godine, potvrde o osposobljavanju iz upravljanja broj 21/2022 od 31.01.2023. i broj U-80/23 od 08.03.2023. godine, te obrazac za ocjenjivanje broj OU 113760 i uvjerenje o položenom ispitu broj U09-370/23 od 15.03.2023. godine, potvrđuju da je kandidatkinja završila praktični dio obuke i na zakonit način položila cjelokupan ispit.

Iz priložene dokumentacije jasno se potvrđuje da je kandidat Z.H. ispunio sve zakonske pretpostavke za pristupanje vozačkom ispitu za „B“ kategoriju. Potvrda o uspješno završenom osposobljavanju iz propisa o sigurnosti saobraćaja broj 1831 od 03.12.2022. godine, izdata od Centra za edukaciju vozača i instruktora d.o.o. Sarajevo, svjedoči da je kandidat uredno završio propisani broj časova i time stekao uslove za polaganje ispita. Nadalje, uvjerenje broj P09-1746/22 od 06.12.2022. godine, izdato od strane Ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona, potvrđuje da je isti uspješno položio teoretski dio ispita iz poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja. Ljekarsko uvjerenje broj 2379/22 od 17.10.2022. godine izdano od strane nadležne zdravstvene ustanove, potvrđuje njegovu zdravstvenu sposobnost za upravljanje motornim vozilima kategorije „B“. Prijava za polaganje ispita podnesena 03.12.2022. godine, zajedno s pripadajućim priložima i dokazom o uplati troškova, svjedoči da je kandidat pristupio postupku u skladu s propisanim procedurama. Zapisnik o polaganju ispita od 03.12.2022. godine, uz testovni list serijskog broja AB 0088814 i evidentiranu ocjenu „položio“, potvrđuje da je kandidat uspješno završio teoretski dio provjere znanja. Kompletna dokumentacija, uključujući potvrde, uvjerenja, ljekarsko uvjerenje, prijavu i zapisnike, potvrđuje da je Z.H. u cijelosti prošao zakonom propisani proces obuke i ispitivanja, te da je stekao pravo na izdavanje uvjerenja o položenom vozačkom ispitu za motorna vozila „B“ kategorije.

Iz dostavljenih dokaza potvrđuje se da je kandidatkinja S.F. uredno prošla postupak osposobljavanja i polaganja ispita za vozača motornih vozila „B“ kategorije. Potvrda o uspješno završenom osposobljavanju broj 2053 od 08.10.2022. godine, zajedno s ljekarskim uvjerenjem broj 3532/22 od 03.10.2022. godine, potvrđuje da je kandidatkinja ispunila zakonske pretpostavke za izlazak na ispit. Nadalje, uvjerenje broj P09-3/23 od 16.01.2023. godine te zapisnik o polaganju ispita potvrđuju da je uspješno položila teoretski dio ispita, što je dodatno potkrijepljeno testovnim listom serijskog broja AB 0088366 i ocjenom „položila“. Priložena prijava za polaganje ispita i dokaz o uplati troškova dodatno potvrđuju da je kandidatkinja u cijelosti ispunila sve formalne uslove propisane zakonodavstvom. Također, dostavljena dokumentacija potvrđuje da je i kandidatkinja B.F. uredno pristupila procesu obuke i polaganja ispita za „B“ kategoriju. Potvrda o osposobljavanju broj 2052 od 08.10.2022. godine, zajedno sa ljekarskim uvjerenjem broj 3529/22 od 03.10.2022. godine, potvrđuje ispunjenje svih uslova za izlazak na ispit. Uvjerenje broj P09-4/23 od 16.01.2023. godine, testovni list serijskog broja AB 0088396 i zapisnik o polaganju ispita od 14.01.2023. godine potvrđuju da je kandidatkinja položila teoretski dio ispita. Pored toga, uredno je dokumentovana prijava za ispit sa dokazom o uplati troškova, što dodatno potvrđuje zakonitost i potpunost cijelog postupka.

Iz dostavljenog ugovora zaključenog dana 01.06.2022. godine između Auto-škole „UNA“ iz V. , koju zastupa A.Č., i Centra za edukaciju vozača i instruktora vožnje d.o.o. Sarajevo, kojeg zastupa Sead Halvadžija, proizlazi da su ugovorene strane uredile međusobna prava i obaveze u vezi izvođenja teoretske obuke kandidata iz oblasti poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja.

Ugovorom je definisano trajanje osposobljavanja, obaveze davatelja i primaoca usluga, način zaključenja pojedinačnih ugovora sa kandidatima, visina naknade za obuku, kao i druge tehničke pojedinosti. Pored toga, rješenje Ministarstva za obrazovanje, nauku i mlade Kantona Sarajevo broj: 11-38-08-98.22-1/17 od 01.02.2017. godine potvrđuje da je Centru za edukaciju vozača i instruktora vožnje d.o.o. Sarajevo odobren rad za obavljanje poslova osposobljavanja kandidata iz poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja. U dispozitivu ovog akta navedene su obaveze centra u pogledu vođenja evidencija, prijavljivanja promjena nadležnim organima i ispunjavanja materijalno-tehničkih uslova, dok obrazloženje potvrđuje da je izvršen pregled dokumentacije i da je utvrđeno ispunjavanje svih propisanih uslova. Nakon toga, rješenjem Ministarstva za obrazovanje, nauku i mlade Kantona Sarajevo broj: 11-06-05-11436-1/22 SK od 22.09.2022. godine Centru je ponovo odobren rad, ovoga puta uz potvrdu da je riječ o produženju važenja prethodnog odobrenja i da su ponovo izvršene provjere ispunjenosti propisanih uslova. Tim aktom je konstatovano da rješenje iz 2017. godine prestaje važiti, te da centar nastavlja raditi na osnovu novog rješenja. Dodatno, dostavljeno rješenje Ministarstva za obrazovanje, nauku i mlade Kantona Sarajevo broj: 11-06-05-11362-1/22 SK od 22.09.2022. godine potvrđuje da se Centru za edukaciju vozača i instruktora vožnje d.o.o. Sarajevo odobrava rad u skladu sa važećim zakonskim i podzakonskim propisima, pri čemu je utvrđeno da se ispunjavaju svi kadrovski i materijalno-tehnički uslovi. Rješenjem je ponovo naznačeno da se prethodno rješenje iz 2017. godine stavlja van snage.

Iz provedenih dokaza, a naročito na osnovu dostavljenih dnevnika o izvođenju nastave iz propisa o sigurnosti saobraćaja na cestama vođenih od strane Centra za edukaciju Sarajevo, utvrđuje se da su kandidati koji su se obučavali u okviru autoškole „UNA“ d.o.o. Visoko uredno evidentirani i da je njihovo prisustvo na nastavi pedantno dokumentovano. Tako se iz dnevnika vođenog u periodu od 24.08.2022. do 01.09.2022. godine, pod rednim brojem 24 i 25, jasno nalaze upisana imena kandidata Z.H. i A.S., uz naznaku pripadnosti autoškoli „UNA“ d.o.o. Visoko, pri čemu je njihovo prisustvo na pojedinačnim časovima označeno i potvrđeno potpisima ovlaštenog nastavnika na svakoj stranici dnevnika. Evidentirani su kroz tematske cjeline koje su obuhvatale pitanja saobraćajne signalizacije, tehničkog pregleda vozila, defanzivne i ofanzivne vožnje i drugih obaveznih nastavnih sadržaja, što jasno potvrđuje da su prisustvovali i pohađali obuku. Dalje, iz dnevnika za period od 21.12.2022. do 29.12.2022. godine, grupa II, proizlazi da su kandidati A.Z. i M.K. upisani u spisak polaznika, pri čemu je kod oboje evidentirano prisustvo časovima teorijske nastave, opet uz redovne potpise ovlaštenih nastavnika u rubrikama predviđenim za kontrolu prisustva. Iz dnevnika za period od 30.09.2022. do 08.10.2022. godine, grupa I, jasno proizlazi da su kandidati M.K., S.F. i B.F. evidentirani u rubrici za kandidate autoškole „UNA“, a prisustvo im je uredno označeno u nastavnim tematskim cjelinama i ovjereno potpisima predavača. Nadalje, pregledom dostavljenih dokaza proizlazi i da su u svim dnevnicima jasno naznačeni podaci kandidata (ime i prezime, datum i mjesto rođenja, adresa prebivališta, autoškola kojoj pripadaju), a prisustvo je bilježeno kroz standardizirane forme koje su sastavni dio obavezne dokumentacije u postupku osposobljavanja vozača motornih vozila. Evidencija je provedena uredno, s ovjerama pečatom i potpisom nastavnika, čime se potvrđuje autentičnost i formalna valjanost tih dokaza. Na temelju svega navedenog, kroz provjerene dnevnike utvrđeno je da su kandidati Z.H., A.S., A.Z., M.K., S.F. i B.F. u 2022. godini pohađali teorijsku obuku iz propisa o sigurnosti saobraćaja na cestama, da je njihovo prisustvo uredno evidentirano i potvrđeno od strane Centra za edukaciju Sarajevo, te da su kao kandidati autoškole „UNA“ d.o.o. Visoko bili uključeni u redovan proces osposobljavanja, u skladu sa važećim propisima i obavezama koje proističu iz Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja i podzakonskih akata donesenih na osnovu njega.

Na osnovu provedenih dokaza, sud nalazi da je odbranom priložen niz akata Ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona, iz kojih jasno proizlazi da potvrde o uspješno završenom osposobljavanju iz propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima, izdate kandidatima A.Z. (br. 2644 od 29.12.2022.), M.K. (br. 2151 od 08.10.2022.), A.S. (br. 1895 od 01.09.2022.), A.B. (br. 1864 od 23.08.2022.), S.F. (br. 2153 od 08.10.2022.), B.F. (br. 2152 od 08.10.2022.) i Z.H. u (br. 1894 od 01.09.2022.), predstavljaju vjerodostojne javne isprave evidentirane u službenim evidencijama ministarstva. Iz dostavljenih dopisa ministarstva (br. 11-06-03-41866-1/22, 11-06-03-41840-1/22 SK, 11-06-03-43411-1/22 SK, 11-06-03-43412-1/22 SK, 11-06-03-34694-1/22 SK, 11-06-03-41258-1/23 i drugi) nesporno proizlazi da je autoškola „Centar za edukaciju vozača i instruktora vožnje“ d.o.o. Sarajevo u momentu izdavanja predmetnih potvrda posjedovala važeće rješenje za obavljanje djelatnosti osposobljavanja kandidata, te da su potvrde izdate u skladu sa odredbama Pravilnika o osposobljavanju vozača motornih vozila (Službeni glasnik BiH, br. 46/12, 12/18, 74/18 i 16/21). Kao sastavni prilog ovih akata dostavljeni su dnevници izvođenja nastave, matične knjige sa upisanim kandidatima, te primjerci potvrda, čime je potvrđena njihova zakonitost i vjerodostojnost. Nadalje, Rješenjem Ministarstva br. 10-23-4096-1/25 od 12.03.2025. godine potvrđeno je da se i za druge kandidate (E.L., Č.H., L.Ž., A.T. i A.O.) u evidencijama ministarstva nalaze identične potvrde koje su vjerodostojne i valjane. Slijedom navedenog, sud zaključuje da odbranom priloženi dokazi potvrđuju da su predmetne potvrde, koje su bile osnov za pristupanje kandidata polaganju ispita iz propisa o sigurnosti saobraćaja, izdate u skladu sa zakonom i pravilnicima, te da su nesporno evidentirane u službenim evidencijama nadležnog ministarstva.

Autoškola „UNA“ d.o.o. Visoko je u relevantnom periodu imala uredno obezbijeđene i formalno-pravne uslove za obavljanje svoje djelatnosti, što proizlazi iz više materijalnih dokaza. Tako je dana 01.03.2021. godine zaključen ugovor o zakupu poslovnog prostora u Visokom, čime je osigurana lokacija za rad na adresi ..., površine 22 m², opremljena neophodnim instalacijama i infrastrukturom. Pored toga, kroz sukcesivno zaključenje ugovora između autoškole „UNA“ i Centra za edukaciju vozača i instruktora vožnje d.o.o. Sarajevo, i to za 2021., 2022., 2023., 2024. i 2025. godinu, potvrđeno je postojanje kontinuirane i formalno regulisane poslovne saradnje. Tim ugovorima su jasno definisane obaveze: obaveza autoškole da prijavljene kandidate upućuje na osposobljavanje u Centar, kao i obaveza Centra da u skladu sa važećim nastavnim planovima i propisima izvodi teorijsku nastavu iz oblasti sigurnosti saobraćaja, te izdaje odgovarajuće potvrde o uspješno završenoj obuci. Sadržaj i forma ugovora pokazuju da je saradnja bila dugotrajna i zakonito uređena, a faktičko provođenje nastave i izdavanje potvrda ukazuju na to da su kandidati iz V. nesporno bili uključeni u proces osposobljavanja predviđen zakonskim i podzakonskim aktima.

Optuženoj se stavlja na da je tokom 2022. godine, u svojstvu direktorice i ovlaštenog zastupnika privrednog društva „Auto škola UNA“ d.o.o. Visoko, prekoračila granice svojih službenih ovlasti tako što je, suprotno odredbama člana 178. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH i člana 20. stav 1. tačka f) Pravilnika o osposobljavanju vozača motornih vozila, umjesto da kandidate uputi na teoretsku obuku u ovlaštenu Centar za edukaciju vozača i instruktora vožnje d.o.o. Sarajevo, iste navodno edukovala u svom stanu na adresi D.R. , iako za takvo izvođenje nastave nije imala stručnu spremu niti licencu. Nakon toga je, prema navodima optužnice, pribavila potvrde o uspješno završenom osposobljavanju iz Centra Sarajevo za kandidate A.Z., M.K., A.S., A.B., S.F., B.F. i Z.H., iako su, prema navodima tužilaštva, bili obučavani suprotno zakonskim propisima. Navedene potvrde su potom korištene kao prave u

postupku prijave za polaganje ispita iz poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja na putevima pred Ministarstvom obrazovanja, nauke, kulture i sporta Zeničko-dobojskog kantona, čime je kandidatima omogućeno da polažu ispit iako za to navodno nisu imali propisani osnov.

Krivično djelo iz člana 383. KZ FBiH („Zloupotreba položaja ili ovlaštenja“) štiti zakonitost i povjerenje u vršenje javnih i drugih povjerenih funkcija te propisuje odgovornost službene ili odgovorne osobe koja (a) iskorištavanjem službenog položaja ili ovlaštenja, ili (b) prekoračenjem granica službenih ovlasti, ili (c) neobavljanjem službenih dužnosti, pribavi sebi ili drugome kakvu korist, nanese drugome kakvu štetu ili teže povrijedi prava drugog; nužan je kauzalni odnos između radnje i posljedice te subjektivni element umišljaja (namjere), pri čemu se korist i šteta mogu očitovati imovinski ili neimovinski (npr. neosnovano sticanje prava ili povreda procesnih/javnih prava). Za postojanje ovog krivičnog djela nužan je umišljaj usmjeren na takav nedopušteni ishod, a puko formalno kršenje propisa, bez navedenog rezultata, nije dovoljno za postojanje djela. U tom smislu, Vrhovni sud Federacije BiH, presudom 10 0 K 004185 22 Kž od 07.02.2024. godine, naglasio je da se zaključak o umišljaju, iskorištavanju položaja suprotno interesu službe i cilju pribavljanja koristi/uzrokovanja štete mora temeljiti na cjelokupnom skupu izvedenih dokaza, uz precizno individualiziran opis radnje, vremena, mjesta i posljedice u izreci i obrazloženju presude. Subjekt može biti i „odgovorna osoba“ u smislu člana 2. stav (6) KZ FBiH (osoba kojoj je po dužnosti ili posebnom ovlaštenju povjeren krug poslova od značaja za primjenu propisa, upravljanje ili nadzor).

Iz provedenih materijalnih dokaza nedvosmisleno se potvrđuje da je optužena A.Č. tokom 2022. godine obavljala funkciju direktorice privrednog društva „Auto škola UNA“ d.o.o. Visoko, te da je u tom svojstvu bila ovlaštena za njegovo zastupanje i rukovođenje poslovanjem. Ovo proizlazi iz Ugovora o radu zaključenog između optužene i navedenog društva, kojim je ista primljena na neodređeno vrijeme na radno mjesto direktorice, sa punim radnim vremenom i jasno definisanim dužnostima rukovođenja, organizacije poslovanja i nadzora nad zakonitošću rada. Statut društva i Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta dodatno potvrđuju da je funkcija direktorice normativno uređena kao rukovodeća pozicija kojoj su povjerene ključne odgovornosti upravljanja i nadzora. Da je optužena i formalno ovlaštena za zastupanje potvrđuje i Odluka o imenovanju direktorice od 14.11.2007. godine, kao i podaci iz Aktuelnog izvoda iz sudskog registra Općinskog suda u Zenici, iz kojih je vidljivo da je u cijelom posmatranom periodu 2022. godine bila uredno upisana kao zakonski zastupnik društva. Sve navedeno jasno pokazuje da je optužena, kako faktički tako i pravno-formalno, imala status odgovorne osobe ovlaštene da rukovodi radom društva, zastupa ga u pravnom prometu i osigurava zakonitost njegovog poslovanja. Shodno tome, sud je ocijenio da je optužena u smislu člana 2. stav (6) Krivičnog zakona Federacije BiH imala svojstvo odgovorne osobe, budući da joj je, po osnovu položaja i posebnih ovlaštenja, bio povjeren krug poslova koji se neposredno odnosi na primjenu zakona i propisa, rukovođenje poslovanjem i imovinom društva, te nadzor nad provođenjem djelatnosti privrednog subjekta.

Na osnovu izvedenih dokaza i sadržaja optužnice proizlazi da se tereti optužena A.Č. da je u toku 2022. godine, obavljajući funkciju direktorice privrednog društva „Auto škola UNA“ d.o.o. Visoko, prekoračila granice svojih službenih ovlaštenja i time postupila suprotno članu 178. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH, kao i članu 20. stav 1. tačka f) Pravilnika o osposobljavanju za vozača motornih vozila. Navedene odredbe jasno propisuju da autoškola, radi osposobljavanja kandidata iz poznavanja propisa o sigurnosti saobraćaja, mora zaposliti najmanje jednog licenciranog predavača sa završenim zvanjem diplomiranog inženjera

cestovnog saobraćaja. Suprotno tome, optužena je, kao osoba ovlaštena za rukovođenje i zastupanje, umjesto da svoje kandidate uputi u Autoškolu „Centar za edukaciju vozača i instruktora vožnje“ d.o.o. Sarajevo – sa kojom je imala zaključen ugovor i koja je posjedovala potrebne licence – organizovala teoretsku obuku u vlastitom stanu, iako za takvo postupanje nije imala zakonsko ovlaštenje ni stručnu kvalifikaciju. Time je, prema navodima optužnice, svojim kandidatima A.Z., M.K., A.S., A.B., S.F., B.F. i Z.H., u omogućila da formalno pristupe ispitima na osnovu potvrda izdatih od strane Centra za edukaciju, iako ista lica, prema tvrdnjama tužilaštva, nisu bila osposobljena u skladu sa zakonom. Nadalje, optužnici se stavlja na teret da je pribavila i predala potvrde o osposobljavanju koje se u optužnici kvalifikuju kao krivotvorene, a koje su potom korištene kao prave u postupku prijave za ispite pred Ministarstvom za obrazovanje, nauku, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona. Na ovaj način, kako se navodi u optužnici, optužena je prekoračenjem granica svojih ovlaštenja i protivno propisima omogućila kandidatima da ostvare pravo na polaganje ispita koje im, da su striktno primjenjivane zakonske odredbe, ne bi pripadalo.

Kada je riječ o radnji izvršenja, tužilaštvo je tvrdilo da je optužena A.Č., u svojstvu direktorice „Auto škole UNA“ d.o.o. Visoko, prekoračila granice svojih ovlaštenja tako što je kandidate za polaganje vozačkog ispita, umjesto da ih uputi u ugovorni Centar za edukaciju vozača i instruktora d.o.o. Sarajevo, navodno osposobljavala u svom privatnom stanu, iako za takvu obuku nije imala ni stručnu spremu niti formalno ovlaštenje. Međutim, provedenim dokazima takvi navodi nisu potvrđeni. Naprotiv, iz sadržaja ugovora zaključenog između Auto škole „UNA“ i Centra za edukaciju u Sarajevu, zatim iz dnevnika evidencije predavanja koje je vodio Centar, izdatih potvrda o osposobljavanju, kao i iz provjera vjerodostojnosti izvršenih od strane nadležnog kantonalnog ministarstva, jasno proizlazi da je proces obuke kandidata vođen u skladu sa zakonom propisanim procedurama. Posebno je značajno da su sve potvrde o završenom osposobljavanju, koje su kandidati priložili uz prijave za polaganje ispita, bile administrativno prihvaćene i verifikovane od strane Ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona, čime je potvrđena njihova pravna valjanost. Time nije dokazano da je optužena sama, mimo Centra, vršila osposobljavanje iz člana 20. stav 1. tačka f) Pravilnika o osposobljavanju za vozača motornih vozila, niti da je njeno postupanje predstavljalo suprotno djelovanje odredbi člana 178. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH. Suprotno tvrdnjama optužbe, izvedeni dokazi ukazuju da je teoretska nastava bila organizovana u okviru nadležnog i licenciranog pravnog subjekta – Centra za edukaciju Sarajevo – te da su eventualne nepravilnosti u formi prisustva ili načinu izvođenja nastave, ukoliko bi se i mogle konstatovati, u sferi odgovornosti tog Centra, a ne optužene u svojstvu direktorice „Auto škole UNA“.

U pogledu vjerodostojnosti svjedočenja i njihove usklađenosti s objektivnom dokumentacijom, sud nalazi da su svjedoci optužbe u bitnom opisivali da su teoretskim sadržajima pristupali u stanu optužene i da nisu fizički odlazili u prostorije Centra za edukaciju u Sarajevu; pojedini su istovremeno potvrđivali uključanje u viber grupe Centra, ali su navodili da online predavanja nisu pratili, a kod najmanje jednog svjedoka zabilježena je i nedosljednost u odnosu na raniji iskaz u pogledu korištenja aplikacije za pripremu testa. Sud je ocijenio da takva svjedočenja predstavljaju subjektivni doživljaj načina rada kandidata i njihov lični kontakt s optuženom, ali da sama po sebi ne dorigiraju formalne, objektivno provjerljive činjenice o organizaciji i verifikaciji nastave. Nasuprot tome, svjedoci odbrane su dosljedno potvrđivali postojanje institucionalne saradnje između AŠ „Una“ i Centra u Sarajevu, obavještanje kandidata putem viber grupa, mogućnost praćenja predavanja i izlaska na ispit na temelju uredno izdatih potvrda, pri čemu su njihovi iskazi

sadržajno korespondirali s materijalnim dokazima: ugovorima zaključenim između AŠ „Una“ i Centra, evidencijama (dnevnicima) nastave koje je vodio Centar – u kojima su kandidati uredno evidentirani – te administrativnim provjerama vjerodostojnosti koje su proveli nadležni organi, nakon čega su potvrde prihvaćene u proceduri prijave ispita. U okviru iste cjeline, sud je posebnu dokaznu snagu dao pisanim ispravama javnopravnih tijela (verifikacije i provjere potvrda), budući da one neposredno ukazuju na zakonitost procedure osposobljavanja i administrativnom prihvatanju potvrda kao važećih. Pri tome nije predložen nijedan akt nadležnog organa kojim bi se konkretne potvrde formalno osporile ili oglasile nevaljanim. Polazeći od ovakvo utvrđenih činjenica, sud iskazima svjedoka optužbe daje ograničenu težinu u dijelu u kojem ostaju u koliziji s objektivnom dokumentacijom i ne pružaju pouzdanu osnovu za zaključak da je optužena, umjesto Centra, sama organizovala ili izvodila teoretsko osposobljavanje u smislu člana 20. stav 1. tačka f) Pravilnika. S druge strane, svjedočenja odbrane imaju veću uvjerljivost jer su potvrđena ugovorima, evidencijama i administrativnim provjerama. U takvim okolnostima tužilaštvo nije otklonilo razumne sumnje da je optužena prekoračila službena ovlaštenja na način i u obimu kako joj se stavlja na teret optužnicom, pa – uz teret dokazivanja koji leži na optužbi i pravilo in dubio pro reo – ovaj skup dokaza ne doseže stepen uvjerljivosti potreban za osuđujući zaključak o radnji izvršenja.

U pogledu posljedica koje proizilaze iz navodno učinjene radnje, sud cijeni da tužilaštvo nije dokazalo postojanje zakonom propisanog obilježja krivičnog djela iz člana 383. KZ FBiH – pribavljanje sebi ili drugome koristi, nanošenje štete ili teže povrede prava drugog. Naime, u toku postupka nije izveden nijedan dokaz iz kojeg bi se moglo zaključiti da je optužena pribavila pravo na polaganje ispita iz poznavanja propisa na putevima, na što kandidati nisu imali pravo. Sud je cijeneći izvedene dokaze – kako svjedočenja kandidata, tako i priloženu dokumentaciju – zaključio da optužena nije sebi niti drugima pribavila neosnovanu korist, niti da je kandidatima omogućila sticanje prava koja im ne pripadaju. Svjedoci optužbe, među kojima su A.B., M.K., A.S. i drugi, u svojim iskazima su navodili da su dio obuke iz poznavanja saobraćajnih propisa pohađali kod optužene u njenom stanu, pri čemu su pojedini isticali da nisu fizički odlazili u Centar za edukaciju u Sarajevu, dok su drugi potvrđivali da su bili dodani u viber grupe Centra, iako predavanja nisu pratili ili su ih pratili sporadično. Međutim, njihova svjedočenja sud ocjenjuje ograničene dokazne vrijednosti, jer predstavljaju subjektivni doživljaj načina pohađanja nastave, dok sa druge strane, svi oni su uredno pristupili ispitima i položili na osnovu potvrda izdatih od Centra za edukaciju u Sarajevu, pravnog lica u kojem optužena nije bila odgovorno lice. Te potvrde su naknadno administrativno provjerene i potvrđene od strane Ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona, čime je njihov pravni status nesporno potvrđen.

Nasuprot tome, svjedoci odbrane – poput A.T., H.Č. i drugih – dosljedno su potvrđivali da je saradnja Auto škole „Una“ sa Centrom postojala, da su kandidati bili obavještavani o predavanjima putem viber grupa, da je postojala mogućnost prisustvovanja predavanjima u Sarajevu ili putem online forme, te da su potvrde o završenom osposobljavanju izdavane isključivo od strane Centra za edukaciju u Sarajevu. Njihovi iskazi se podudaraju sa materijalnim dokazima: ugovorima zaključenim između Auto škole „Una“ i Centra, dnevnicima evidencije nastave koje je vodio Centar (u kojima su kandidati uredno evidentirani, uključujući Z.H. i A.S. pod rednim brojevima 24 i 25), kao i provjerama vjerodostojnosti potvrda izvršenim od strane nadležnog ministarstva..

Sud, iako je o tome već bilo riječi, nalazi potrebnim dodatno istaknuti da čak i u situaciji kada bi se prihvatila tvrdnja da pojedini kandidati nisu fizički prisustvovali predavanjima u prostorijama Centra, to eventualno otvara pitanje nepravilnosti u radu samog Centra, a ne odgovornosti optužene. Naime, ugovori zaključeni između Auto škole „Una“ i Centra za edukaciju jasno potvrđuju da je isključiva odgovornost za izvođenje teorijske nastave, vođenje dnevnika prisustva i izdavanje potvrda bila povjerena Centru, kao licenciranom subjektu. Upravo Centar je bio ovlašten da, na osnovu člana 178. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH i člana 20. stav 1. tačka f) Pravilnika o osposobljavanju za vozača motornih vozila, obavlja poslove predavanja i izdavanja potvrda. Eventualne nepravilnosti u vidu evidencija prisustva, načina izvođenja nastave ili izdavanja potvrda padaju u sferu odgovornosti Centra, a ne direktorice Auto škole „Una“. Pritom je značajno naglasiti da je tužilaštvo propustilo da, radi potvrđivanja svojih navoda o navodnom krivotvorenju potvrda i dnevnika prisustva, pozove na saslušanje odgovorno lice Centra ili službenike koji su imali zakonsku obavezu da vode i ovjeravaju te evidencije. Time je ostalo nedokazano da su potvrde zaista krivotvorene. Naprotiv, dostavljene provjere vjerodostojnosti koje je izvršilo nadležno Ministarstvo predstavljaju javne isprave s punom dokaznom snagom, a nijedan akt nije predočen kojim bi se osporila njihova validnost. Izvođenjem i ocjenom svih tih dokaza sud je zaključio da tužilaštvo nije uspjelo dokazati da je optužena postupala s namjerom pribavljanja neosnovanih prava kandidatima, niti da je krivotvorila ili nezakonito pribavila potvrde, dok je eventualna odgovornost, ukoliko bi se uopće mogla konstatovati nepravilnost, vezana za Centar za edukaciju kao ugovornog partnera, a ne za optuženu. U takvim okolnostima, sud nalazi da nisu ispunjena zakonska obilježja posljedice iz člana 383. Krivičnog zakona FBiH, budući da nije pribavljena korist, prouzrokovana šteta niti povrijeđena prava drugih lica.

Na temelju cjelokupno izvedenih i ocijenjenih dokaza, sud konstatuje da tužilaštvo nije dokazalo navode optužnice ni u jednom od bitnih elemenata krivičnog djela iz člana 383. KZ FBiH, pa se stoga optužena oslobađa od optužbe u skladu sa članom 299. stav 1) tačka c) ZKP FBiH. Nije dokazano da je optužena A.Č., u svojstvu direktorice i ovlaštene zastupnice „Auto škole UNA“ d.o.o. Visoko, prekoračila granice svojih ovlasti na način koji joj se stavlja na teret, odnosno da je samostalno i mimo ugovornog partnera – Centra za edukaciju vozača i instruktora d.o.o. Sarajevo – vršila teoretsko osposobljavanje kandidata u privatnom prostoru. Naprotiv, postojanje i važenje ugovora zaključenih sa Centrom, uredno vođene evidencije prisustva u dnevnicima Centra, potvrde o završenom osposobljavanju koje su kandidati koristili prilikom prijave ispita, te formalne provjere vjerodostojnosti koje je izvršilo i potvrdilo nadležno Ministarstvo za obrazovanje, nauku, kulturu i sport ZDK, nedvojbeno ukazuju da je proces obuke kandidata vođen u okviru zakonitog i licenciranog pravnog subjekta. Sud posebno naglašava da nijedan materijalni dokaz ne potvrđuje da je optužena obavljala osposobljavanje u smislu člana 20. stav 1. tačka f) Pravilnika o osposobljavanju za vozača motornih vozila, niti da je time postupila protivno članu 178. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH. Također, u pogledu subjektivnog elementa, nije dokazano da je optužena imala umišljaj niti namjeru pribavljanja koristi, budući da dokazi ne ukazuju na bilo kakvu imovinsku ili drugu korist za nju samu ili treća lica. Štaviše, kandidati su uredno pristupili ispitima, na osnovu potvrda čiju je vjerodostojnost potvrdilo nadležno ministarstvo, te su u zakonitoj proceduri stekli vozačke dozvole, čime nije utvrđena ni kakva šteta niti povreda prava drugih. U konačnici, sud cijeni da su eventualne nepravilnosti u pogledu načina izvođenja nastave, ukoliko bi se i utvrdile, isključivo u sferi odgovornosti Centra kao ugovornog i licenciranog subjekta, a ne optužene kao direktorice AŠ

„Una“. Imajući u vidu navedeno, kao i činjenicu da tužilaštvo nije izvelo ni saslušanje odgovornih lica Centra niti drugih zaposlenih koji bi potvrdili tvrdnje o krivotvorenosti evidencija i potvrda, sud nalazi da optužba nije otklonila razumne sumnje niti pružila dokaze potrebne za osuđujući zaključak. Primjenom pravila in dubio pro reo, te imajući u vidu da teret dokazivanja u cijelosti leži na tužilaštvu, sud zaključuje da tokom postupka nije dokazana da optužena A.Č. izvršila krivično djelo koje joj se stavlja na teret, zbog čega je odlučeno kao u izreci presude.

Prilikom donošenja odluke, sud je konstotavo da je u optužnici kao rezultat provedene istrage, navedeno da su prikupljeni dokazi ocijenjeni nesumnjivim i dovoljnim za podizanje optužnice protiv optužene A.Č. , te da isti potvrđuju osnovanost tvrdnji da je počinila u stjecaju produženo krivično djelo „Zloupotreba položaja ili ovlaštenja“ iz člana 383. stav 1. i „Krivotvorenje službene isprave“ iz člana 389. stav 2. Krivičnog zakona Federacije BiH, u vezi sa članovima 54. i 55. KZ FBiH, na način, u vrijeme i pod okolnostima kako je to činjenično i pravno opisano u dispozitivu optužnice. Međutim, sud je uočio i da je, u skladu sa članom 242. stav 1. tačka d) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, kao zakonski naziv krivičnog djela označeno samo produženo krivično djelo „Zloupotreba položaja ili ovlaštenja“, uz navođenje člana 383. stav 1. u vezi sa članom 55. KZ FBiH, o čemu je sud odlučivao u okviru ovog postupka.

Sud je, primjenom člana 203. stav 1. ZKP FBiH, odlučio da troškovi krivičnog postupka, kao i nužni izdaci optužene i njenog branitelja, padaju na teret budžetskih sredstava, budući da je optužena ovom presudom oslobođena od optužbe, a nisu nastupili razlozi iz stava 2. istog člana.

Zapisničar
Azra Karasalihović

Sudija
Miroslav Savić

POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu u Zenici u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema prijepisa presude, a putem ovog Suda.

